

ת"פ 10319/08 - מדינת ישראל נגד פראס חוויס (עוצר),

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 17-08-10319 מדינת ישראל נ' חוויס(עוצר)

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל
המואשימה באמצאות פמ"י פלילי
נגד פראס חוויס (עוצר),
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד מחמד מחמוד

זכור דין

הנאשם שלפניו הורשע על-פי הודהתו בעובדות ובעבירות שפורטו בכתב אישום מתוון.

כתב האישום

מעובדות כתב האישום עולה כי על רקע אירועי הר הבית מאותו חודש (רצח שני שוטרים), ביום 21.7.2017 אירעה התפרעות בשכונת א-טור בירושלים בהשתתפות עשרות מתפרעים שידו אבני, שברי קרמיקה ובקבוקי תבערה לעבר שוטרים, מרחק של כ-50-40 מטרים. חלק מן האבנים פגעו בשוטרים או בסמוך אליהם. במהלך ההתרעות, הנאשם עמד על גג מבנה יחד עם נוספים שידו מenco אבני ובקבוקי תבערה לעבר השוטרים. באותה הזדמנות ידה הנאשם אבן אחת לעבר השוטרים. لكن הורשע הנאשם בעבירות של השתתפות בהתרעות וניסיון תקיפת שוטרים בניסיבות מחמיות בצוותא.

פסקoir

הגוש בעניינו של הנאשם פסקoir. מהפסקoir עולה, כי מדובר באדם בן 33, נשוי ואב לילדה, כאשר הוא מצפה ללידת ילד שני בקרוב. טרם מעצרו עבד כ司机 בתחום האינסטלציה. הוא סיים בית ספר לאחר 9 שנים לימוד ויצא לעבוד בשלב מוקדם בחיו כדי לסייע בפרנסת משפחתו שידעה מצוקה כלכלית. הוא שמר על יציבות תעסוקתית. לחובתו 3 הרשעות קודומות גם בעבירות לבנטיות על רקע לאומני לרבות בעבירות נשק ותקיפת שוטרים. אשר לביצוע העבירה, הנאשם הביע לפניו שירות המבחן חרצה על מעשי, והסביר כי בשל מות בחור שהתגורר בשכונתו, התלהטו היצרים והייתה אווירת נקם באזורה, ומעשי לא היו פרי תכנון והוא אף לא היה רעל פנים בעת ביצוע המעשים. שירות המבחן סבר לנוכח מכלול הנטיינים, כי הנאשם נתה להיגר אחר סביבתו ונוטה לטשטש דפוסי התנהגות בעיתים. לדעת שירות המבחן הנאשם מתקשה לרשן את דחפיו, ומעצרו או מסריו הקודמים אינם מהווים גורם מרתייע עבورو, הגם שהוא שואף לנוהל אורח חיים נורטטיבי. שירות המבחן סבר, כי הנאשם אינם לוקחים אחריות ממשית על העבירה וכן נמנע

מהמליצה שיקומית, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות.

不服 פלילי ומאסר מותנה

לחובת הנאשם יש 3 הרשעות קודמות. הרשעה אחורונה משנת 2015 בעבירות סמים והפרעה לשוטר בגין הוטל עליו מאסר של חצי שנה, וכן הוטל מאסר מותנה של 30 יום בגין עבירה של הכשלת שוטר (ת"פ 14-8181, מיום 25.11.2015 - להלן - **תיק התנאי**); הרשעה נוספת משנת 2007 בעבירות על רקע לאומני (נסחק וניסיון הצתה, ניסיון תקיפת שוטר) בגין ריצה מאסר של 13 חודשים, והרשעה משנת 2003 בעבירות גניבה.

הטייעונים לעונש

כל צד טعن לעונש.

המואשימה מבקשת להשיט על הנאשם עונש של 21 חודשים בעונש של 21 חודשי מאסר בפועל, בהתאם על מתחם ענישה שבין 12 - 30 חודשים מאסר בפועל בהסתמך על פסיקה שהוגשה. כמו-כן מבקשת המואשימה להפעיל מאסר מותנה של-30 ימים שהושת על הנאשם בתיק התנאי וזאת במצבבר, בטענה כי מדובר בתנאי בר-הפעלה. בהקשר זה מפנה המואשימה להלכה שנקבעה ב-ע"פ 49/80 **مسئولתי נ' מ"י** (מיום 16.6.1980) (להלן - **עניןمسئלי**) וכן לרע"פ 296/17 **חאג' יחיא נ' מ"י** (מיום 15.3.2017). כמו כן נתבקשתי להטיל עונשים נוספים של מאסר מותנה וקנס.

הסניגור מבקש להסתפק בעונש 8 חודשים מאסר בפועל בהתאם שחלקו העליון 15 חודשים.

אשר למאסר המותנה, הסניגור טعن כי אין מקום להפעיל את המאסר המותנה, שכן יסודות העבירה ונסיבות ביצועה (תיק סמים) שונות לגמרי מהנסיבות הנוכחיות.

כל צד תمر עמדתו בפסקה.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון הילמה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגאת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר **למידת הפגיעה בערך המוגן** - עצם השתתפות באירוע אלים רב משתתפים כפי שתואר, יש בה חומרה, בוודאי לנוכח הסכנה המוחשית הנשקפת לכוחות הביטחון וליתר המצויים בשטח ההתפרעות.

לפי סעיף 40ט', בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה אשר להן רלבנטיות לקביעת המתחם, יש לשקל את אלה: כפי

שועלה, בין היתר מן התסקיר, אין מדובר בעבירה מתוכננת; הנאשם ששה על גג בלבד עם אחרים והנזק שיכול היה להיגרם מזיקה אבן מגובה על כוחות הביטחון יכול היה להיות חמור יותר; ההתפרעות עצמה הייתה במדרג חמורה ביןוני לכל הפלחות, לנוכח היקפה ומאפייניה; הנאשם היה בסערת רגשות ובכל זאת לא נמנע מביצוע המעשים הגם שיכול היה לעשות כן בהיותו אדם בוגר ומנוסה.

אשר למדיניות העונשה הנהוגת - מפנה לגור דין שנתי בת"פ 10131-08-17 מ"י נ' אבו גנאם (מיום 16.11.2017) שם עמדתי על ההחלטה הנהוגת בעבירות מסווג זה. לרוב מוטלים עונשי מאסר ממשיים שאינם פוחטים מ-5 חודשים. בהקשר זה מפנה לעפ"ג (א-מ) 3148-02-16 מ"י נ' ג'ועבה (מיום 24.2.2016), שם נקבע מתחם שבין 8 ל-20 חודשים בנסיבות חמורות יותר; עפ"ג (א-מ) 30191-02-15 מ"י נ' אגרוף (31.3.2015), שם נקבע בנסיבות דומות מתחם שבין 7 ל-11 חודשים מאסר ונגזרו בפועל 11 חודשים לאדם בעל עבר פלילי ותנאי (העונש שנגזר לא כלל את המאסר המותנה שהופעל); עפ"ג (א-מ) 21523-08-15 מ"י נ' ענאתי (מיום 14.10.2015), שם נקבע מתחם זה עונשה של בין 6 ל-15 חודשים מאסר בנסיבות דומות מאוד, והעונש החומר ל-6 חודשים מאסר בפועל. אימצתי מתחם זה בתיק שנסיבותו דומות - ת"פ 17526-04-17 מ"י נ' בדר (מיום 10.9.2017) שם גזרתי על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל. כפי שכבר צייתי בפרשא אחרת, אני סבור כי ההפניה **לענין נג'אר** (ע"פ 4324 נג'אר נ' מ"י, מיום 31.7.2016) אינה במקומה הואיל ומדובר בתיק שנדון בבית המשפט המחויז ערכאה ראשונה. כמו כן ההחלטה שהגיש הסניגור מדברת על מקרים ללא עבר פלילי.

מתוך העונשה - בהינתן כל האמור, אני סבור כי מתחם עונשה בין 6 חודשים עד 15 חודשים ראוי ונכון.

לפי סעיף 40י"א, ניתן לחתך משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בטעם: לנائم עבר פלילי לבנתי ושירות המבחן מצא כי מאסרים ומעצר אינם מرتיעים את הנאשם מלעbor עבירות; גם שה הנאשם הודה, הוא לא נטל אחריות באופן כן ואיתו כפי שעולה מהتفسיר; הנאשם אב לילדה קטנה וצפו להיות אב בשנית (הוגש מסמך רפואי), ובוואדי שמעצרו ומאסרו גורמים נזק למשפחתו בהיותו מפרנס יחיד.

המקום במתוך - לנוכח הנסיבות שמנוי, יש למקם את הנאשם בחילוק האמצעי-עליו של מתחם.

מאסר מותנה

משמעותו של ההחלטה הפעלת המאסר המותנה. בענין **مسئלי** נקבע, תוך הפניה לפסקה מוקדמת יותר של בית המשפט:

"icasar koveu beth mespet ci ploni la racha unesh masev ala am yuber ubira li pi seif mogder bechok, har'i yofuel ha'tnai la rak caser hineym yuber machadash ubira zeha loz shforata batnai, ala gam am yuber kol ubira asher ha'musa, hanisyon au ha'machal ha'mogaderim ba kollim at hisodot shel ubira ha'mforat batnai... ha'tum halacha zo nuoz b'matraha ha'unoshit ha'nizbat b'isod ha'masev ul-tanai. ha'machokk bi'kush li'tan lanem ha'zmanot. ha'tnai yofuel rak um hineym la lamed lekh, chazr le'soro, v'ba'hannahot ha'felilit chazr yuber at ubira ha'tnai. makan matbukhot sheti maskenot ha'noguot le'uninno: rashiit, ha'mbhan la'hafelut ha'tnai ainu mabhan tecni-formali, ala mabhan

מהותי-עניני. השאלה אינה אם הנאשם הוועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאיו.. אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הוועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירות התנאי" (עניני מסילתי, ס' 3).

בעניינו, עבירות התנאי נוגעת ל"הכשלת שוטר". הן בעבירה זו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, והן בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274, האלמנט המשותף הוא השמת השוטר כמטרה בהיותו "滿לא את תפקידו".
מכאן שהמחבן מהותי חל בעניינו ויש להפעיל את המאסר המותנה.

לפיכך, אני מחייב לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשים מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו;
- ב. מפועל במצטבר את 30 ימי המאסר המותנה שהוטלו על הנאשם בתיק התנאי, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשים ו-30 ימים בגין ימי מעצרו;
- ג. 6 חודשים מאסר, שלא יורצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה כלפי שוטרים וכן עבירה של השתתפות בהתרעות, וזאת בתוך שלוש מימים שחרورو;
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ או חודש מאסר תמורה אם לא תיחתום, שלא לעבור את העבירות בהן הורשע וכל עבירה כלפי שוטרים במשך שנתיים מיום שחרورو. הובחר לנאים שימושות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שציינה, ביהם"ש, שיגזר את הדין יהא חייב לחתם את ההתחייבות ככלנס.

شب"ס יdag להח堤ם את הנאשם כבר כתעת על ההתחייבות, לפני החזרתו לכלא.

ניתן היום, ל"י כסלו תשע"ח, 18 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.